

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ ሃምሳ ዘጠኝ

በዳንኤል ራእይ ውስጥ ያሉትን የሦስቱን መልአካዊ ንክኪዎች መግለጥ፡ ትንቢታዊ መግለጥ

Jeff Pippenger

2024-03-26

በአሥረኛው ምዕራፍ ዳንኤል ሦስት ጊዜ ተነካ፤ እነዚህም ሦስቱ መንካቶች ዳንኤል በግል የ«ማሬህ» ራእይን ከተለማመደባቸው ሦስቱ ጊዜያት ጋር ይመሳሰላሉ። የመጀመሪያውና የመጨረሻው መግለጫ የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ መልእክተኛ የሆነው ገብርኤል ነበሩ። ገብርኤል መልእክቱን ከክርስቶስ—እርሱም ከአብ የተቀበለውን—ወስዶ ለነቢዩ የሚያደርስ ነው፤ ነቢዩም ይህን ለቤተ ክርስቲያናት ይልክ ዘንድ ነው።

ነገር ግን በእውነት መጽሐፍ ውስጥ የተጻፈውን አሳይሃለሁ፤ በእነዚህም ነገሮች ከእኔ ጋር የሚቆም ከእናንተ አለቃ ሚካኤል በቀር አንድም የለም። ዳንኤል 10፡21።

ገብርኤል ራሱ የተፈጠረ ፍጡር መሆኑን ያውቃል፤ ስለዚህም በራእይ መጽሐፍ ውስጥ የሆነው እርሱን እንዳያመልክ በቀጥታ ነገረው።

እኔም ለመስገድ በእግሮቼ ፊት ወደቅሁ። እርሱም እንዲህ አለኝ፤ “ይህን አታድርግ፤ እኔ ከአንተ ጋር ባሪያ ነኝ፤ የኢየሱስንም ምስክርነት ከያዙ ወንድሞችህ ጋር፤ ለእግዚአብሔር ስገድ፤ የኢየሱስ ምስክርነት የትንቢት መንፈስ ነው።” ራእይ 19፡10።

ስለዚህ የትንቢት ተማሪው፣ ገብርኤል “በእውነት መጽሐፍ የተመዘገበውን” በተመለከተ ከእርሱ በላይ የለም ብሎ የሚገልጸው ምክንያት የተለየ ትንቢታዊ ዓላማ እንዳለው ሊረዳ ይገባዋል። ከራሱ ይልቅ መጽሐፍትን በተሻለ ሁኔታ የሚያስተውል ክርስቶስ ብቻ መሆኑን ሲገልጽ፣ ክርስቶስን “ሚካኤል አለቃችሁ” ብሎ ይጠቅሳል። ነገር ግን ሚካኤል አለቃ ብቻ አይደለም፤ ሊቀ መላእክት ነው።

ነገር ግን ዋናው መልአክ ሚካኤል ስለ ሙሴ ሥጋ ከዲያብሎስ ጋር ሲከራከርና ሲነጋገር፣ “ኔታ ይገሥጽህ” አለ እንጂ በተሳዳቢ ክስ ሊከሰው አልደፈረም። ይሁዳ 7።

ስለዚህ እነዚህ ሦስቱ ንክኪዎች ሁሉ የመላእክት ንክኪዎች ናቸው፤ ዳንኤልም “mareh” የተባለውን ራእይ በሦስት ጊዜ ሲለማመድ ያ ራእይ መላእካዊ ነው። ዳንኤል ለሦስተኛ ጊዜ የተነካው እንዲበረታ ነበር፤ ምክንያቱም ከዚያ በፊት፣ በሁለተኛው ንክኪ ኃይሉን አጥቶ ነበር።

ዳግመኛም የሰው መልክ ያለው አንድ መጥቶ ነካኝ፣ አበረታኝም፤ እንዲህም አለ፤ እጅግ የተወደድህ ሰው ሆይ፣ አትፍራ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን፤ በርታ፣ አዎን፣ በርታ። በተናገረኝም ጊዜ በረታሁ፣ እንዲህም አልሁ፤ ኔታዬ ይናገር፣ አንተ አበርትተኸኛልና። እርሱም አለ፤ ወደ አንተ ለምን እንደ መጣሁ ታውቃለህን? አሁንም ከፋርስ አለቃ ጋር ልዋጋ እመለሳለሁ፤ እኔም ስወጣ፣ እነሆ፣ የግሪክ አለቃ ይመጣል። ዳንኤል 10፡18-20።

ገብርኤል ዳንኤልን፣ “ወደ አንተ የመጣሁት ስለ ምን እንደ ሆነ ታውቃለህን?” ብሎ በጠየቀው ጊዜ፣ “በኋለኛው ዘመን በሕዝብህ ላይ የሚደርሰውን እንድታስተውል” መጥቶ እንደ ነበር ያሳስበዋል። ገብርኤል ስለ ኋለኛው ዘመን ለዳንኤል ካስተማረው ጋር በመስማማት፣ ከዚያም “ከፋርስ አለቃ ጋር ለመዋጋት እመለሳለሁ፤ እኔም በወጣሁ ጊዜ፣ እነሆ፣ የግሪክ አለቃ ይመጣል” ይላል። ከዚያም በኋለኛው ዘመን በመቶ አርባ አራት ሺህ ላይ የሚደርሰውን የሚገልጽ የምዕራፍ አሥራ አንድ ትንቢታዊ ትረካ ይጀምራል። ያ ትንቢታዊ ትረካም “ከፋርስ አለቃ” እና “ከግሪክ አለቃ” ጋር ባለው ውጊያ አውድ ውስጥ ተቀምጧል።

በታላቁ ቂርስና በታላቁ አሌክሳንደር መካከል ያለው ትክክለኛ ታሪክ ከሁለት መቶ ዓመታት በላይ ነበር። ነገር ግን በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ ባለው ታላቅ የምድር መናወጥ ውስጥ የመጨረሻዎቹ እንቅስቃሴዎች ፈጣኖች ናቸው፤ ሐሰተኛው የሰሜን ንጉሥ ስድስተኛውን መንግሥት እንደ ወረረ ወዲያውኑ፤ በግሪክ የተወከለው ሰባተኛው መንግሥት፤ አሥሩ ነገሥታት፤ መንግሥታቸውን ለአውሬው ለመስጠት ወዲያውኑ ይስማማሉ።

በአንድ ደረጃ “mareh” የተባለው ራእይ በዳንኤል ምዕራፍ አሥር ሰባት ጊዜ ተጠቅሟል። ከእነዚያ ሰባቱ አራቱን አስቀድመን መርምረናል፤ የመጀመሪያውም ማጣቀሻ ዳንኤል ከቂርስ ሦስተኛው ዓመት በፊት ራእዩን እንደ ተረዳ መለየቱ መሆኑን ለይተን አስታውቀናል። በሚቀጥሉት ሦስት ማጣቀሻዎች ውስጥ በእያንዳንዱ ራእይ ያሉት ሦስቱ ንክኪዎች ዳንኤል ከሃያ አንድ ቀናት ልቅሶ ሲነቃ ያለውን ልምምድ ያመለክታሉ። ይህ የመነቃቃቱ መነቃቃት በዘላለማዊው ወንጌል ሦስት-ደረጃ ሂደት ላይ የተዋቀረ ነው፤ እነዚያም ሦስቱ ደረጃዎች በመላእክት ይወከላሉ፤ ምንም እንኳን ሁለተኛው ደረጃ ሚካኤል ሊቀ መላእክት ቢሆንም፤ እርሱም ሙሴን ከሞት ያስነሣው ወደ ሰማይም የለወጠው እርሱ ነው።

በምዕራፍ አሥር ውስጥ “vision” የሚለው ቃል የተገኘባቸው ሌሎች ሦስት ጊዜያት ውስጥ፤ እርሱ “mareh” ሳይሆን “marah” ነው። “Marah” የ“mareh” አንስታይ ቅጽ ነው። ትርጉሙም ራእይ ማለት ሲሆን፤ በማስከተል ትርጉሙ “መስተዋት” ወይም “looking-glass” ነው። ለትርጓሜው ቁልፍ ይህ “causative” መሆኑ ነው። እርሱ የ“the appearance” ራእይ ነው፤ ነገር ግን በጸታው የተለየ ስለሆነ የተለየ ትንቢታዊ መልእክትን ያመለክታል። እንደ ትርጓሜው፤ “መስተዋት” የሚለው ሐሳብ ራእዩን የሚያዩ ሰዎች የሆነ ዓይነት ነጻብራቅ እንዲያዩ ያመለክታል። ይህ በቃሉ ውስጥ “causative” የሆነው ክፍል ነው። በ“marah” አውድ ውስጥ ያለው የcausative ቃል ትርጓሜ ጥልቅ ነው።

“ምክንያታዊ” የሚለው ቃል ከምክንያትነት ጽንሰ-ሐሳብ ወይም አንድ ነገር እንዲፈጸም ከማድረግ ተግባር ጋር የተያያዘ ነው። በቋንቋ ጥናት፤ በተለይም በግስ ሥነ-ቅርጽ ውስጥ፤ ምክንያታዊ ቅርጽ ማለት የአንድ ግስ ባለቤት በግሱ የተገለጸውን ድርጊት ሌላ ሰው ወይም ነገር እንዲፈጽም እያደረገ መሆኑን የሚያመለክት ሰዋሰዋዊ አወቃቀር ነው። ለምሳሌ፤ በእንግሊዝኛ “to read” የሚለው ግስ “to make someone read” ስንል ምክንያታዊ ይሆናል። በዚህ ሁኔታ፤ ባለቤቱ ሌላ ሰው የማንበብን ድርጊት እንዲፈጽም እያደረገው ነው።

የአስከታይ ቅርጽ የሚያመለክተው ርዕሰ ጉዳዩ በግሱ የተገለጸው ድርጊት እንዲፈጸም ኃላፊ መሆኑን ነው። “አስከታይ” የሚለው አንድ ድርጊት ወይም ክስተት እንዲፈጠር የሚደረግበትን ሁኔታ ያመለክታል። ዳንኤል የዕብራይስጡን “marah” ቃል በተጠቀመባቸው ሦስት ጊዜያት ሁሉ፤ የሚታየው ራእይ ተመልካቹ ወደሚመለከተው መልክ እንዲለወጥ ያደርገዋል።

በመጀመሪያውም ወር በሃያ አራተኛው ቀን፤ ሂዳዌል ተብሎ የሚጠራው ታላቁ ወንዝ አጠገብ ሳለሁ፤ ዓይኖቼን አንሥቼ ተመለከትሁ፤ እነሆም፤ በቀጭን በፍታ የተለበሰ አንድ ሰው ነበረ፤ ወገቡም በኡፋዝ ጥሩ ወርቅ ታጥቆ ነበር። ሰውነቱም እንደ ቤርል ነበረ፤ ፊቱም እንደ መብረቅ ታይታ ነበረ፤ ዓይኖቼም እንደ እሳት መብራቶች፤ ክንዶቼና እግሮቼም በቀለም እንደ ተጠራጠረ ናስ ነበሩ፤ የቃሉም ድምፅ እንደ ብዙ ሕዝብ ድምፅ ነበረ። ራእዩንም እኔ ዳንኤል ብቻዬን አየሁ፤ ከእኔ ጋር የነበሩት ሰዎች ግን ራእዩን አላዩም፤ ነገር ግን ታላቅ መንቀጥቀጥ ወደቀባቸው፤ ራሳቸውንም ለመሸሸግ ሸሹ። ስለዚህ እኔ ብቻዬን ቀርቼ ይህን ታላቅ ራእይ አየሁ፤ ኃይልም ከእኔ አልቀረም፤ ውበቱ በውስጤ ወደ መጥፋት ተለወጠብኝና ኃይልም አልቀረብኝም። ነገር ግን የቃሉን ድምፅ ሰማሁ፤ የቃሉንም ድምፅ በሰማሁ ጊዜ፤ ፊቴን ወደ ምድር አድርጌ በጥልቅ እንቅልፍ በፊቴ ተደፍቻለሁ። ዳንኤል 10፡4-9።

በዚያ ሀያ አንድ የሐዘን ቀናት ፍጻሜ ላይ፣ በመጨረሻዎቹ ዘመናት ይህ ከሁለቱ ምስክሮች በመንገድ ላይ ሞተው ከሚቆዩባቸው ሦስት ቀን ተኩል ጋር የሚስማማ ሲሆን፣ ዳንኤል ድንገት የክርስቶስን መገለጫ እንዲያይ ተደረገ፣ መገለጫውም “እንደ መብረቅ መልክ (mareh)” ነው። ያ ክስተት፣ በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ መጨረሻ ላይ ከሚገኙት ሦስት ቀን ተኩል ፍጻሜ ጋር፣ መለዩትን ያመጣል፤ ምክንያቱም “ከ” ዳንኤል “ጋር የነበሩት ሰዎች ራእይን (marah) [እንዳያይ] ተደረገ፤ ነገር ግን ታላቅ መንቀጥቀጥ በላያቸው ወደቀ፣ ስለዚህም ራሳቸውን ለመሸሸግ ሸሹ። ስለዚህም” ዳንኤል “ብቻውን ቀረ፤” ነገር ግን “ከእኔ ጋር የነበሩት ሰዎች ራእይን (marah) [እንዳያይ] ተደረገ፤ ነገር ግን ታላቅ መንቀጥቀጥ በላያቸው ወደቀ፣ ስለዚህም ራሳቸውን ለመሸሸግ ሸሹ።”

ለብቻው ሳለ ዳንኤል ያየው ራእይ፣ ዳንኤልን ወደ ራእይ ምሳሌ የለወጠው አንስታይ ምክንያታዊ ራእይ ነበር። ይህም ለውጥ የተፈጸመው የዳንኤል ሰውነታዊ ብርታት በመወገድ፣ ውበቱም ወደ ብልሽት በመለወጥ ነበር።

“ነፍስ የምትኖርበትና በእርሱም የምትሠራበት ያ ሥጋ ራሱ የጌታ ነው። ከሕያው ማሸነጊያው ማንኛውንም ክፍል ለመተው መብት የለንም። ከሕያው አካል እያንዳንዱ ክፍል የጌታ ነው። ስለ ራሳችን አካላዊ አካል ያለን እውቀት እያንዳንዱ አባል እንደ ጽድቅ መሣሪያ ሆኖ ለእግዚአብሔር አገልግሎት እንዲያደርግ ሊያስተምረን ይገባል።”

“ከሰው ልብ ትዕቢትን ሊያስገዛ የሚችል ከእግዚአብሔር በቀር ማንም የለም። እኛ ራሳችንን ማዳን አንችልም። እኛ ራሳችንን እንደ አዲስ ፍጥረት ማድረግ አንችልም። በሰማያዊ አደባባዮች ውስጥ፣ ‘ራሴን ለወደድሁ፣ ራሴንም አጠብሁ፣ ራሴን ዋጀሁ፤ ለእኔ ክብርና ምስጋና፣ በረከትና ውዳሴ ይሁን’ የሚል መዝሙር አይዘመርም። ነገር ግን ይህ በዚህ በዓለም ላይ ባሉ ብዙዎች የሚዘምሩት መዝሙር ዋና ቃና ነው። ትሑትና በልብ ዝቅተኛ መሆን ምን እንደሆነ አያውቁም፤ ሊያስወግዱት ከቻሉም ይህን ለማወቅ አይፈልጉም። ወንጌሉ ሁሉ ክርስቶስን፣ የእርሱን የዋህነትና ትሕትና በመማር ውስጥ ተጠቃልሎአል።”

“በእምነት መጽደቅ ምንድር ነው? የሰውን ክብር በትቢያ ውስጥ መጣል እና ሰው ለራሱ ሊያደርገው በኃይሉ ውስጥ ያልሆነውን ነገር ለሰው ማድረግ የእግዚአብሔር ሥራ ነው።” Testimonies to Ministers, 456.

በእምነት መጽደቅ ልምምድ፣ የሰውን ክብር በአፈር ውስጥ በመጣል የሚፈጸም የእግዚአብሔር ሥራ ነው። ከዳንኤል ጋር የነበሩት ሰዎች እንዲሸሹ ያደረጋቸው ራእይ፣ የክርስቶስ መገለጥ “አስከታይ” ሴትነት ያለው ራእይ ነበር፤ እናም ወዲያውኑ የዳንኤል በራስ ጽድቅ መታመን በአፈር ውስጥ ከተጣለ በኋላ፣ በመጨረሻ ዳንኤልን መልእክቱን እንዲሸከም ኃይል የሰጡት ሦስቱ መልአካዊ ንክኪዎች ተፈጽመውበት ነበር።

በ1888 ዓ.ም. ኃያሉ መልአክ በሽማግሌዎች ጀንስና ዋጎነር እንደ ቀረበው የበእምነት መጽደቅ መልእክት ይዞ ወረደ። ይህ ያው መልአክ እንደገና በ2001 መስከረም 11 በዚያው የበእምነት መጽደቅ መልእክት ወረደ። ይህም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማጎተም መቀበል መጀመሪያ ሆነ። የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማጎተም መቀበል ሲፈጸም፣ በመጀመሪያው ያለው መልእክት እንደገና ይደገማል፤ ምክንያቱም ኢየሱስ ሁልጊዜ የአንድን ነገር ፍጻሜ በአንድ ነገር መጀመሪያ ያሳያልና።

እ.ኤ.አ. ነሐሴ 11 ቀን 1840 ያው መልአክ ወረደና ከ1840 እስከ 1844 ድረስ የተፈጸሙትን ሦስቱን እርምጃዎች ጀመረ። እነዚያ ሦስት እርምጃዎች የጀመሩት በነሐሴ 11 ቀን 1840 በመጀመሪያው መልአክ ኃይል መሞላት፣ በሚያዝያ 19 ቀን 1844 ሁለተኛው መልአክ መምጣት፣ እና በጥቅምት 22 ቀን 1844 ሦስተኛው መልአክ መምጣት ነበር። ያ ታሪክ በመስከረም 11 ቀን 2001 የመጀመሪያው ከሦስቱ መላእክት አንዱ መውረድን አስቀድሞ ያመለከተ ሲሆን፣ ከዚያም በሐምሌ 18 ቀን 2020 በተስፋ መቁረጥ ጊዜ ሁለተኛው መልአክ ተከተለው፣ ይህም በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ ሦስተኛው መልአክ መምጣት

ይደመደማል።

በዚያ ታሪክ ፍጻሜ፣ ሚካኤል በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ እንደተመለከተው፣ እንዲሁም በዳንኤል የሀያ አንድ ቀን ልቅሶ እንደተወከለው፣ በመንገዶች ላይ ከሦስት ቀን ተኩል ሞት በኋላ ሙሴንና ኤልያስን ለማስነሣት በሚወርድበት ጊዜ፣ ክርስቶስ ዳግመኛ ይወርዳል። መጀመሪያ የክብሩን ራእይ ያቀርባል፤ ይህም የሰውን ክብር በአፈር ውስጥ የሚጥል እና መለያየትን የሚያመጣ ራእይ ነው። ዳንኤል በአፈር ውስጥ ከወደቀ በኋላ፣ እና “አስከታይ” በሆነችው ሴትነታዊ ራእይ በመመልከት ከተለወጠ በኋላ፣ ገብርኤል ለመጀመሪያ ጊዜ ይነካዋል፤ በሚንቀጠቀጡም እግሮቹ ላይ ያቆመዋል።

ከዚያ ሚካኤል የመላእክት አለቃ “ሙሴን ለማስነሣት” ይወርዳል፤ ዳንኤልንም ለሁለተኛ ጊዜ ይነካዋል። ከጌታው ጋር በእውነት እየተናገረ እንደነበረ እውነታ በብርቱ ስለ አሸነፈው ኃይል የሌለው ይሆናል። ከዚያም ገብርኤል ይመጣል፤ ለሦስተኛ ጊዜም ይነካዋል፤ በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ ውስጥ ዓርማ ለመሆን ስለሚገባው ሥራም ያበረታዋል። እነዚህ ሦስቱ መንካቶች በአንድ ቀን ቢፈጸሙም፣ የራእይ አሥራ አራት ሦስቱ መላእክት ምልክቶች ናቸው።

የመጀመሪያው መልአክ ተሞክሮ ክርስቶስ እንደ መብረቅ መገለጡን፣ የሚለይ የ“ምክንያታዊ” ራእይን፣ እና ዳንኤልን ከሰውነታዊ ክብሩ አፈር የሚያስነሣውን የመጀመሪያ ንክኪ ያካትታል። የመጀመሪያው መልአክ በመጀመሪያው ውስጥ የተካተቱትን ሦስቱንም ደረጃዎች ይዟል። ምክንያቱም እርሱ የመጀመሪያውን መልአክት ይወክላል። የመጀመሪያው ንክኪ በቁጥር ዘጠኝ እስከ አሥራ አንድ መመዝገቡ ድንገተኛ አይደለም።

እኔም የቃሉን ድምፅ ሰማሁ፤ የቃሉንም ድምፅ በሰማሁ ጊዜ ፊቴን ወደ ምድር አዘንብዬ በፊቴ ተደፍቼ በከባድ እንቅልፍ ውስጥ ወደቅሁ። እነሆም፣ እጅ ነካችኝ፣ በጉልበቴና በእጆቼ መዳፍ ላይም አቆመችኝ። እርሱም እንዲህ አለኝ፤ እጅግ የተወደድህ ሰው ሆይ፣ ዳንኤል፣ እኔ የምናገርህን ቃል አስተውል፤ ቀጥ ብለህም ቁም፣ አሁን ወደ አንተ ተልኬአለሁና። ይህንም ቃል በተናገረኝ ጊዜ እየተንቀጠቀጥሁ ቆምሁ። ዳንኤል 10፡9-11።

የሁለተኛው መንካት ተሞክሮ፣ በክርስቶስ ራሱ የተፈጸመው፣ ዳንኤልን መናገር ከማይችል ሆኖ ከጌታው ጋር መናገር ወደሚችል ይለውጠዋል። በሁለተኛው መንካት ዳንኤል ትንፋሽ የለውም፤ ስለዚህ እዚህ በሠላሳ ሰባተኛው ምዕራፍ ውስጥ በሕዝቅኤል የመጀመሪያ መልአክት ነጥብ ላይ እንደሚገኝ ተወክሏል።

እርሱም እንዲህ ያሉትን ቃላት በተናገረልኝ ጊዜ፣ ፊቴን ወደ ምድር አቀረብሁ፣ ዝምም አልሁ። እነሆም፣ የሰው ልጆችን መልክ የሚመስል አንዱ ከንፈሮቼን ነካ፤ ከዚያም አፌን ከፍቼ ተናገርሁ። በፊቴም ለቆመው እንዲህ አልሁት፤ ጌታዬ ሆይ፣ በራእዩ ምክንያት ሕመሜ በእኔ ላይ ተመልሶአል። ኃይልም አልቀረልኝም። የዚህ ጌታዬ ባሪያ ከዚህ ጌታዬ ጋር እንዴት ሊነጋገር ይችላል? እኔንስ በቀጥታ ኃይል አልቀረብኝም፣ ትንፋሽም በእኔ ዘንድ አልቀረም። ዳንኤል 10፡15-17።

በሕዝቅኤል ሁለተኛው መልአክት ውስጥ፣ እንዲህ ሲል ከአራቱ ነፋሳት የሚመጣ መልአክት በአጥንቶቹ ላይ እንዲነፍስባቸው፣ ሕያዋን ሆነውም እጅግ ታላቅ ሠራዊት ሆነው እንዲቆሙ ነው። የዚያ ሠራዊት መታጠቅ በሦስተኛው ንክኪ ይወከላል።

ከዚያም እንደ ሰው መልክ ያለ አንድ ሰው ደግሞ መጥቶ ነካኝ፣ አበረታኝም፤ እንዲህም አለ፡- እጅግ የተወደድህ ሰው ሆይ፣ አትፍራ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን፤ በርታ፣ አዎን፣ በርታ። በተናገረኝም ጊዜ ተበረታሁ፣ እንዲህም አልሁ፡- ጌታዬ ይናገር፤ አንተ አበረታኸኝና። እርሱም አለ፡- ወደ አንተ ስለ ምን እንደ መጣሁ ታውቃለህን? አሁንም ከፋርስ አለቃ ጋር ልዋጋ እመለሳለሁ፤ እኔም ስወጣ፣ እነሆ፣ የግሪክ አለቃ ይመጣል። ነገር ግን በእውነት መጽሐፍ የተጻፈውን አሳይሃለሁ፤ በእነዚህም ነገሮች ከእኔ ጋር የሚቆም

ከእናንተ አለቃ ሚካኤል በቀር ማንም የለም። እኔም በሜዶናዊው ዳርዮስ በመጀመሪያው ዓመት፣ እርሱን ለማጽናናትና ለማበርታት ቆሜ ነበር። አሁንም እውነቱን አሳይሃለሁ፤ እነሆ፣ ገና ሦስት ነገሥታት በፋርስ ይነሣሉ፤ አራተኛውም ከሁሉም እጅግ የባለጠጋ ይሆናል፤ በሀብቱም የተነሣ በኃይሉ ሁሉን በግሪክ መንግሥት ላይ ያነሣሳል። ዳንኤል 10፡18—11፡2።

በሕዝቅኤል ምዕራፍ ሠላሳ ሰባት ሁለቱን ምስክሮች ሕያዋን የሚያደርገው መልእክት የሦስተኛው ወይ የእስልምና መልእክት ነው፤ ነገር ግን መስመር በመስመር፣ ገብርኤል ሚካኤል ሙሴን አስነስቶ እንደ ሰንደቅ ወደ ሰማይ ሲወስደው በሚታየው ምሳሌ ውስጥ የሚለየው መልእክት የዩናይትድ ስቴትስ የመጨረሻው ፕሬዚዳንት መልእክት ነው። እርሱ በ2020 የተገደለው የስድስተኛው ፕሬዚዳንት (የሪፐብሊካን ቀንድ) መልእክት ነው፤ እውነተኛው የፕሮቴስታንት ቀንድም እንዲሁ ተገድሎ ነበር። በዳንኤል ትረካ ውስጥ ከእውነተኛው የፕሮቴስታንት ቀንድ የልቅሶ ዘመናት የመጣው ትንሣኤ፣ የሪፐብሊካን ቀንድ ትንሣኤ ወደ መለዩት መራ።

በዳንኤል ምዕራፍ አሥር ውስጥ፣ “ራእይ” ወይም “መታየት” የሚለው ቃል ሰባት ጊዜ ተጠቅሟል። እነዚያ ሰባቱ ማጣቀሻዎች በአንድ ዓይነት ዕብራይስጥ ቃል ተለይተዋል፤ ነገር ግን ከእነዚህ ውስጥ በሦስት ጊዜ ቃሉ በሴት ጾታ መልክ ሲሆን፣ በሌሎቹ አራት ጊዜ ደግሞ በወንድ ጾታ መልክ ነው። ሰባት የፍጽምና ቍጥር ስለሆነ፣ ሰባትን የሚያጠናቅቀው የሦስትና አራት ጥምረት በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ዋና ስርዓት ነው። በዚያም ከሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት የመጨረሻዎቹ ሦስት፣ እንዲሁም ከሰባቱ ማንተሞች የመጨረሻዎቹ ሦስት፣ እንዲሁም ከሰባቱ መለኮቶች የመጨረሻዎቹ ሦስት፣ ከመጀመሪያዎቹ አራት በተለይ ተለይተው ቀርበዋል።

መጽሐፈ ዳንኤልና መጽሐፈ ራእይ አንድ መጽሐፍ ናቸው፤ በዚህም ረገድ ዳንኤልና ዮሐንስ አንድ የመጨረሻው ዘመን ምልክት ናቸው። በምዕራፍ አሥር ያለው የክርስቶስ ራእይ በራእይ ምዕራፍ አንድ ያለው የክርስቶስ ራእይ ነው።

በራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ አንድ ውስጥ፣ ዮሐንስ ከኋላው የሚመጣ ድምፅ ሰምቶ፣ የሚናገረውን ለማየት ዘረ።

በጌታ ቀን በመንፈስ ነበርሁ፣ ከኋላም እንደ መለኮት ያለ ታላቅ ድምፅ ሰማሁ፤ እርሱም እንዲህ አለ፡- እኔ አልፋና አሜጋ ነኝ፣ ፊተኛውና የኋለኛው፤ የምታየውንም በመጽሐፍ ጻፍ፣ በእስያም ላሉት ሰባቱ ቤተ ክርስቲያናት ላክ፤ ወደ ኤፌሶን፣ ወደ ሰምርኔስ፣ ወደ ጴርጋሞን፣ ወደ ትያጥሮን፣ ወደ ሰርዴስ፣ ወደ ፊላደልፊያ፣ ወደ ሎዶቅያም። ራእይ 1፡10-11።

ዳንኤል ምዕራፍ አሥር ውስጥ ያሉት ሦስቱ መንካቶች ቢሆኑ፣ ወይም በራእይ ምዕራፍ አንድ ያለው ያው ራእይ ቢሆን፣ ወይም በሕዝቅኤል ምዕራፍ ሠላሳ ሰባት ያሉት ሁለቱ መልእክቶች ቢሆኑ፣ ወይም ኢሳይያስ ከመሠዊያው ላይ በተወሰደ በነደደ ፍም መነካቱ ቢሆን፣ ይህ ተሞክሮ የመጨረሻው የማስጠንቀቂያ መልእክት ኃይል መስጠትን ይለይታል፤ ያም መልእክት በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ወር ሁለቱ ምስክሮች ከሞት መነሣታቸው ላይ ይጀምራል። ዳንኤል፣ ዮሐንስ፣ ሕዝቅኤል እና ኢሳይያስ ሁሉ “ማንን እልክ?” ብሎ የሚጠይቀውን ከኋላው ከ“አሮጌው መንገዶች” የሚመጣውን “ድምፅ” የሚሰማ መልእክተኛን ይወክላሉ። ያ መልእክተኛ “እነሆኝ፤ ላከኝ” ብሎ ሲመልስ፣ ይበረታል እና በምድረ በዳ እንደሚጮኽ ሰው ድምፁን ያነሣል። “መንፈስ ለቤተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ።”

በሚቀጥለው ጽሑፋችን ውስጥ ይህንን ጥናት እንቀጥላለን።

“በአሁኑ ጊዜ የተገለጸውን ሁኔታ ሲመለከት፣ መልአኩ ገብርኤል ዳንኤል በዚያን ጊዜ ሊቀበለው የሚችለውን መመሪያ ሁሉ ሰጠው። ከዚያ ጥቂት ዓመታት በኋላ ግን፣ ነቢዩ ገና በፍጹም ያልተብራሩ

ጉዳዮችን የበለጠ ለማወቅ ተመኝ፤ እንደገናም ብርሃንና ጥበብ ከእግዚአብሔር ለመሻት ራሱን ሰጠ። 'በዚያን ወራት እኔ ዳንኤል ሦስት ሙሉ ሳምንታት እያዘንሁ ነበር። የሚያስደስት እንጀራ አልበለሁም፤ ሥጋና ወይንም ወደ አፊ አልገባም፤ ፈጽሞም ራሴን በዘይት አልቀባሁም። ... ዓይኖቼንም አነሣሁ። ተመለከትሁም፤ እነሆም፡ በበፍታ የተለበሰ አንድ ሰው ነበረ፤ ወገቡም በአፋዝ ጥሩ ወርቅ ታጥቆ ነበር። ሰውነቱም እንደ ቤርል ነበረ፤ ፊቱም እንደ ሙብረቅ መልክ፤ ዓይኖቹም እንደ እሳት ሙብራቶች፤ እጆቹና እግሮቹም በቀለም እንደ ተወለወለ ናስ፤ የቃሉም ድምፅ እንደ ብዙ ሕዝብ ድምፅ ነበረ' (ዳንኤል 10:2-6)።"

ይህ መግለጫ ክርስቶስ በጳጥሞስ ደሴት ላይ ለዮሐንስ ሲገለጥ በእርሱ የተሰጠውን መግለጫ ይመስላል። ከእግዚአብሔር ልጅ ያነሰ ማንነት ያልሆነ እርሱ ለዳንኤል ታየ። ጌታችንም በዘመኑ መጨረሻ ቀኖች የሚፈጸሙትን ለዳንኤል ለማስተማር ከሌላ ሰማያዊ መልእክተኛ ጋር ይመጣል።

"በዓለሙ አዳኝ የተገለጡት ታላላቅ እውነቶች እውነትን እንደ ተሰወረ መዝገብ ለሚፈልጉ ሰዎች ናቸው። ዳንኤል ዕድሜው የገፋ ሰው ነበር። ሕይወቱ በአሕዛብ ንጉሥ ቤት ማራኪነት መካከል አልፎ ነበር፤ አእምሮውም በታላቅ መንግሥት ጉዳዮች ተጨፍ ነበር። ነገር ግን እርሱ ከዚህ ሁሉ ፊቱን መልሶ ነፍሱን በእግዚአብሔር ፊት ለማስጨነቅ እና የልዑልን ዓላማ እውቀት ለመፈለግ ተጋፈጠ። ለልመናዎቹም ምላሽ ሆኖ በኋለኛው ዘመን ለሚኖሩ ሰዎች ከሰማያዊ አደባባዮች ብርሃን ተላለፈ። እንግዲህ ወደ እኛ ከሰማይ የመጡትን እውነቶች እንድናስተውል ግንዛቤያችንን እንዲከፍትልን በምን ያህል ትጋት እግዚአብሔርን ልንፈልገው ይገባናል።"

"እኔ ዳንኤል ብቻዬን ራእዩን አየሁ፤ ከእኔ ጋር የነበሩት ሰዎች ግን ራእዩን አላዩም፤ ነገር ግን ታላቅ መንቀጥቀጥ ወደቀባቸው፤ ስለዚህም ሊሸሹ ሸሹ... በእኔም ውስጥ ኃይል አልቀረም፤ ውበቱ ወደ መበስበስ ተለወጠብኝና፤ ኃይልም አልቀረብኝም' (ቁጥር 7, 8)። በእውነት የተቀደሱ ሁሉ ተመሳሳይ ልምምድ ይኖራቸዋል። ስለ ክርስቶስ ታላቅነት፤ ክብርና ፍጹምና ያላቸው እይታ ይበልጥ በጠራ መጠን፤ የራሳቸውን ድካምና አለፍጽምና ይበልጥ በግልጽ ያያሉ። ኃጢአት የሌለባቸው ባሕርይ አለን ለማለት ምንም ዝንባሌ አይኖራቸውም፤ በራሳቸው ውስጥ ትክክልና ውብ መስሎ የታየው፤ ከክርስቶስ ንጽህናና ክብር ጋር ሲነጻጸር፤ የማይገባና የሚበሰብስብ ብቻ መሆኑን ይታያል። ሰዎች ከእግዚአብሔር ሲለዩ ስለ ክርስቶስ እጅግ ድብዝህ የሆነ እይታ ሲኖራቸው ነው፤ 'እኔ ኃጢአት የለብኝም፤ ተቀድሻለሁ' የሚሉት።"

"ገብርኤልም አሁን ለነቢዩ ተገለጠና እንዲህ አለው፤ 'ዳንኤል ሆይ፡ እጅግ የተወደድህ ሰው፤ የምናገርልህን ቃላት አስተውል፤ ቀጥ ብለህም ቁም፤ ምክንያቱም አሁን ወደ አንተ ተልኬአለሁና። ይህንም ቃል በተናገረኝ ጊዜ እየተንቀጠቀጥሁ ቆምሁ። ከዚያም እርሱ እንዲህ አለኝ፤ ዳንኤል ሆይ፡ አትፍራ፤ ለመረዳትና በአምላክህ ፊት ራስህን ለማዋረድ ልብህን ካቀናህበት ከመጀመሪያው ቀን ጀምሮ ቃልህ ተሰምቶአል፤ እኔም ስለ ቃልህ መጥቻለሁ' (ቁጥር 11፣ 12)።"

"የሰማይ ግርማ ለዳንኤል እንዴት ያለ ታላቅ ክብር አሳየ! ለሚንቀጠቀጠው አገልጋይ መጽናናት ሰጠው፤ ጸሎቱም በሰማይ እንደ ተሰማ አረጋገጠለት። ለዚያ በቅንዓት ለቀረበ ልመና ምላሽ እንዲሆን መልአኩ ገብርኤል የፋርስን ንጉሥ ልብ እንዲነካ ተልኮ ነበር። ዳንኤል በጸምና በጸሎት በቆየባቸው ሦስቱ ሳምንታት ውስጥ ንጉሡ የእግዚአብሔርን መንፈስ ተጽእኖዎች ተቃውሞ ነበር፤ ነገር ግን የሰማይ አለቃ፤ ሊቀ መላእክቱ ሚካኤል፤ የግትር ንጉሡን ልብ በመለወጥ ለዳንኤል ጸሎት ምላሽ እንዲሆን የተወሰነ እርምጃ እንዲወስድ ተልኮ ነበር።"

"እንዲህም ያሉ ቃላት በተናገረኝ ጊዜ ፊቴን ወደ ምድር አዘነበልሁ፤ ድምፄም ጠፋ። እነሆም፡ ከሰው ልጆች መልክ መሰል ያለ አንዱ ከንፈሮቼን ነካ... እርሱም እንዲህ አለ፡ እጅግ የተወደድክ ሰው ሆይ፡ አትፍራ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን፤ ጽና፡ አዎን፤ ጽና፡ እርሱም በተናገረኝ ጊዜ ተበረታሁ፤ እንዲህም አልሁ፤ ጌታዬ ይናገር፤ አንተ አበርታኸኝና' (ቁጥሮች 15-19)። ለዳንኤል የተገለጠው መለኮታዊ ክብር እጅግ

ታላቅ ስለ ነበረ ያን ትዕይንት ሊታገሥ አልቻለም። ከዚያም የሰማይ መልእክተኛ የመገኘቱን ብርሃን ጋረደ። ለነቢዩም 'ከሰው ልጆች መልክ መሰል ያለ አንዱ' (ቁጥር 16) ሆኖ ታየ። በመለኮታዊ ኃይሉም ይህን የቅንነትና የእምነት ሰው ከእግዚአብሔር ወደ እርሱ የተላከውን መልእክት እንዲሰማ አበረታው።”

«ዳንኤል ለልዑል እግዚአብሔር የተሰጠ ታማኝ አገልጋይ ነበረ። ረጅሙ ዘመኑ ለጌታው በተደረጉ ክቡር የአገልግሎት ሥራዎች ተሞልቶ ነበር። የባህርይው ንጽሕናና የማይናወጥ ታማኝነቱ የሚመጣጡት በልቡ ትሕትናና በእግዚአብሔር ፊት ባለው ንስሐው ብቻ ነው። እኛም ደግሞን እንላለን፤ የዳንኤል ሕይወት የእውነተኛ ቅድስና በመንፈስ የተጻፈ ምሳሌ ናት።» Sanctified Life, 49–52.